
Reactie Internetconsultatie wet NLQF

Introductie en uitgangspunten Pilot Microcredentials

32 hoger onderwijsinstellingen – waarvan 10 universiteiten en 22 hogescholen – doen sinds oktober 2021 mee aan de landelijke pilot Microcredentials van de zone [Flexibilisering van het onderwijs](#) van het Versnellingsplan, (uitgaande van de [Vereniging Hogescholen](#) en Universiteiten van Nederland). Microcredentialing – het aanbieden van onderwijs in zelfstandig te volgen kleinere eenheden die afzonderlijk worden gecertificeerd – stimuleert flexibilisering van het onderwijs en geeft herkenbare waarde aan het Leven Lang Ontwikkelen aanbod van instellingen. Binnen de pilot maken we voor het waarborgen van de kwaliteit van ons aanbod van eenheden gebruik van een eenduidig kwaliteitskader dat is opgesteld volgens Europese kwalificatiekaders, en door de besturen van de beide verenigingen vastgesteld. Het aanbod Microcredentials omvat delen van geaccrediteerde opleidingen of ander aanbod van de instellingen dat is gerelateerd aan het portfolio van de instelling, en voldoet aan kwaliteitseisen die vergelijkbaar zijn met de opleidingsaccreditatie. De instellingen zelf voldoen aan de eisen die gesteld worden aan de ITK. Het aanbod voldoet hiermee aan de eisen van kwaliteit die verwacht mogen worden van een publiek gefinancierde instelling

De microcredentials die worden aangeboden door de publieke instellingen voor hoger onderwijs, kennen steeds een heldere omschrijving in leeruitkomsten, omvang en niveau. Bij het beschrijven van deze drie kenmerken gebruiken we de internationaal herkenbare werkwijzen hiervoor. Ten aanzien van het niveau van de microcredential is het in dat verband van belang dat een niveauaanduiding wordt gegeven vergelijkbaar met het EQF (en met gebruikmaking van de standaarden daartoe).

Het oogmerk van de pilot is om deze manier van certificeren onderdeel te laten worden van het formeel onderwijs.

Accreditatie: instelling versus de opleiding

Het wetsvoorstel gaat uit van de impliciete aanname dat het publieke onderwijs alleen gehele opleidingen aanbiedt, en dat dit de situatie blijft. Delen van opleidingen of overig aanbod van publieke instellingen zijn daarmee altijd gekwalificeerd als non-formeel aanbod. Dit wringt, zowel in het heden als naar de toekomst. Als het gaat om bijvoorbeeld flexibel deeltijd onderwijs of om delen van opleidingen die separaat worden aangeboden in het kader van om- en bijscholing, is het niet adequaat dit te kenmerken als non-formeel aanbod. Naar de toekomst verwachten we dat het werken met microcredentials zal toenemen. Daarmee zullen publieke instellingen meer aanbod aan hun portfolio toevoegen dat voldoet aan de eisen die gesteld worden aan accreditatie. Al dit aanbod blijvend kwalificeren als 'non-formeel' doet geen recht aan deze groeiende taak van het publieke domein.

Wij pleiten dan ook voor het aanwijzen van **Degree awarding bodies**

Het wetsvoorstel stelt dat voor al het aanbod dat wordt gekwalificeerd als non-formeel een inschaling door NCP nodig is voorafgaand aan het mogen gebruiken van een niveauaanduiding volgens NLQF. Met de groeiende omvang van het aanbod dat onder deze regel valt (zie hiervoor) lijkt dit bij voorbaat een onhoudbare zaak. Het zou leiden tot een enorme toename van het aantal noodzakelijke inschalingen

De vraag is ook in hoeverre dit nodig is, specifiek in het geval van microcredentials. Immers, deze worden aangeboden door publieke instellingen, vormen een onderdeel van bestaande opleidingen of zijn verwant aan het portfolio van de instelling. Dit aanbod is daarmee niet zomaar te kwalificeren als non-formeel. Het kader van kwaliteitszorg is zodanig dat van accreditatie-waardig aanbod gesproken kan worden. Daarmee mag van instellingen verwacht worden dat zij zelf zeker in staat zijn om het niveau aan te duiden conform de standaarden van NLQF.

Vanuit de pilot stellen we dan ook voor dat voor de inschaling van het aan opleidingen gerelateerde aanbod van microcredentials een andere oplossing wordt gekozen. Hierbij kan gedacht worden aan het aanwijzen van de instelling als Degree Awarding Body. Deze aanwijzing zou – gelet op centrale eis van kwaliteitszorg in het publieke bestel – vanuit de NVAO kunnen worden gegeven, direct gerelateerd aan de ITK: Wanneer een instelling een positief oordeel heeft op de Instellingstoets Kwaliteitszorg mag deze instelling ook zelf het aanbod van microcredentials inschalen.

Namens de zone flexibilisering van het versnellingsplan onderwijsinnovatie met ICT

Ulrike Wild – Aanvoerder zone flexibilisering Wageningen University & Research / lid regiegroep pilot microcredentials

Frank Vriens – Lid zone flexibilisering Avans Hogeschool / lid regiegroep pilot microcredentials

Bart Lamboo – Projectleider pilot microcredentials